

تأثیر خودآموزش دهی کلامی بر بهبود نشانه‌های بی‌توجهی در دانش‌آموزان مقطع ابتدایی مبتلا به اختلال نارسایی توجه - بیش‌فعالی، نوع بی‌توجهی غالب

صمد قصابی^۱، *معصومه پورمحمدرضای تجربی^۲

چکیده

هدف: اختلال نارسایی توجه - بیش‌فعالی یکی از متداول‌ترین شرایط مزمن روانی در خلال کودکی است که با نشانه‌های بی‌توجهی، بیش‌فعالی و برانگیختگی مشخص می‌شود. پژوهش حاضر با هدف بررسی تأثیر خودآموزش دهی کلامی بر بهبود نشانه‌های بی‌توجهی در دانش‌آموزان مقطع ابتدایی مبتلا به اختلال نارسایی توجه - بیش‌فعالی، نوع بی‌توجهی غالب انجام شد.

روش بررسی: پژوهش حاضر از نوع تجربی (آزمایشی) با طرح پیش‌آزمون و پس‌آزمون و گروه کنترل بود. از جامعه آماری متشکل از دانش‌آموزان پایه‌های دوم و سوم مقطع ابتدایی شهر تبریز، با استفاده از روش نمونه‌گیری خوشه‌ای، ۳۰ دانش‌آموز پسر مبتلا به اختلال نارسایی توجه - بیش‌فعالی، نوع بی‌توجهی غالب بر مبنای نسخه چهارم پرسشنامه نشانه مرضی کودکان (سی اس آی-۴) و مصاحبه روانشناس بالینی (مبتنی بر ملاکهای دی.اس.ام-۴) انتخاب و بر اساس آزمون هوش ریون رنگی هم‌تأ شده و به‌طور تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل قرار گرفتند. گروه آزمایش در ۸ جلسه خودآموزش دهی کلامی را دریافت نمودند. به‌منظور بررسی ارتباط نشانه‌های بی‌توجهی و خودآموزش دهی کلامی و کنترل اثر پیش‌آزمون، از تحلیل کوواریانس استفاده شد.

یافته‌ها: نتایج تحلیل کوواریانس نشان داد که بین کاربندی خودآموزش دهی کلامی و کاهش نشانه‌های بی‌توجهی رابطه معنادار ($P < 0.001$) وجود دارد.

نتیجه‌گیری: مداخله خودآموزش دهی کلامی باعث کاهش نشانه‌های بی‌توجهی دانش‌آموزان مبتلا به اختلال بی‌توجهی غالب شد.

کلیدواژه‌ها: اختلال نارسایی توجه - بیش‌فعالی / خودآموزش دهی کلامی / دانش‌آموزان مقطع

ابتدایی / نشانه‌های بی‌توجهی

۱- کارشناس ارشد روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، کارشناس دانش‌آموزان چندمعلولیتی مدیریت آموزش و پرورش استثنایی استان آذربایجان شرقی
۲- دکترای روانشناسی کودکان استثنایی، استادیار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

تاریخ دریافت مقاله: ۸۷/۱۰/۱۳

تاریخ پذیرش مقاله: ۸۹/۳/۱۸

*آدرس نویسنده مسئول:

اوین، بلوار دانشجو، بن بست کودکان، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، گروه کودکان استثنایی
تلفن: ۲۲۱۸۰۰۴۲

*E-mail: mtajrishi@uswr.ac.ir